

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

XIII.

Non ipse contentus in amicitiam tuam penetrasse, Reverende & Clarissime D. D. Præceptor colende, aliis ecce & fores aperire conor: abit enim ad vos M. David Wafius, cui cum ob virtutem id optem, quo vel unico vestra me affecti Argentina, cum tibi, O scholæ vestræ lumen, commendo, & sic, tui ut habeat notitiam, notitiam quæ in adfatu & mediocri tecum conversatione ponatur. Dico satis, sat enim gloriæ, te virum in celebri loco celebrem vidisse, & convenisse: Juvenis est, & τῶν πολλῶν; Verè tibi hoc confirmo, audire Oratorem, Poetam, Philosophum insignem, Musicum, Theologiæ studiosum exercitatissimum, plura de eo non ipse loquetur; modò eum vel meâ causâ benigniore vultu excipe. Me quod atinet, usque nunc à vocatione & laboribus publicis ministerii vaco: Heu metuenda dies, per hunc tristem meum casum mihi volui, cur non cessas? crede mihi, pauca non sunt, per quæ durum mihi sic pati: Unum excedit omnia, quo ferè dejicior: otia mea. *χρῆν· χρῆν· χρῆν· πολυτελέστατον ἀνάλαμνα*: scilicet, ut in flumine aqua aquam trudit, nec elapsam revoco, sic dies diem, in hoc otioso meo tempore, nec amissam reparo; Sed vadat ut vadit, videat modo DEUS & vos. O pii Præceptores, (te Venerande & Cl. D. D. Pape una compello) Vestram, ut promisistis, adhibete curam. Scribe, solare, communica, labora pro me, labora, & me cultorem tuum perpetuum agnosce. Quare claudo Epistolam, & tibi cum Comico acclamo:

χάριτος δικαίως καὶ εὐδοκίᾳ καὶ λήμψαν.
Vale vir Rev. & me amare perge. Data Marburgi, Idus Sept. ao. 1602.

Rev. V. Dign.

Obs.

Georgius Herdenius, D.

Rogo serìò, Rev. & Cl. D. D. ne de meo ad vos voto cum nostræ patriæ hominibus conferas, sunt enim rationes, quas propter ne hoc fiat, valdè petam.

XIV.

Sal. in Christo Servatore.

Brevior hac vice in scribendo futurus sum, Reverende & clarissime vir, amice & in Christo frater plurimum colende, propterea quòd haud ita pridem de statum Ecclesiastico; tum Academico, tum meo satis prolixè me scripsisse memini. Commendavi enim tum de notâ optimâ, & R. tuæ Dignitati, & Clarissimo Theologo

H h h h 3

logo

logo Dn. D. Pappo, verè doctum, honestum & pium virum juvenem, M. Henricum Hertzog Thuringium, Theologiæ nostræ sincerioris studiosissimum, qui peregrinationem ad Academiâs superioris Germaniæ, cum primis verò ad inclytam Argentinam vestram suscepit, quem etiam meas unâ cum adjuncta meâ Analyfi Articulorum Confessionis Augustanæ, rectè modò tradidisse, spero.

Transmitto nunc Sadeelem meum Elenchomenum, rogatu meorum Auditorum præteritâ æstate conscriptum, sed transmitto eum examinandum, censendum, judicandumque, atq; ut R. tua Dignitas liberè suam mentem aperiat, vehementer etiam atq; etiam rogo. Scio enim hominem me esse, ac proin errare posse, quamquam certus sum, non novum aliquod doctrinæ genus, sed illud me defendendum suscepisse, quod Argentorati à R. tuæ Dignitatis patre, beatissimæ memoriæ, & à reliquis meis Præceptoribus didici, & quod cum analogia fidei exasse consentire, nullus dubito. Optarim equidem, si ita divina ferret providentia, me hanc ipsam doctrinam in vestra florentissima Academia vicissim posse tradere aliis. Nescio enim, qui fiat, quòd tanto Academiæ vestræ desiderio teneor, & licet honestissima hic mihi sit statio; malim tamen reliquum vitæ meæ tempus apud vos transigere. Sed optare fortassis, non itidem sperare hoc licebit. Magnam quidem spem mihi semper fecit R. & Clar. D. D. Pappus, fore, ut brevi voti mei compos reddat; sed ex quo Filium suum Academiæ commendavit, & ipse sua tyrocinia edere cepit, languidiorem eum deprehendo. Equidem uti nullius luminibus obstruere, unquam cogitavi: ita (quod DEUS novit) neq; junioris Pappi conatus evertere, in animum induxi. Verum divinæ providentiæ totum hoc negotium unicè commendo. Ipse providebit. Neque recusarem, Pastoris provinciam sive in summo templo, sive in aliis Ecclesiis subire & pro virili eam administrare. Neque enim quicquam in votis magis optatisque habeo, quam ut vel tandem Theoriam cum praxi conjungere queam. Sed fortè carnis affectibus rapi videbor nonnullis, qui tale quid scribere & postulare ausim. Sit, quicquid velit, modo non contra pietatem, neque contra honestatem sit, quod molior. Infirmittatis humanæ, & Judicii imbecillitatis notam à me alienam haud esse, ipse ultrò largior, præsertim cum sanctissimos quosq; ei subiectos fuisse, haud ignorem. Ignoscet verò R. tua Dignitas libertati in scribendo, & oblatâ occasione aliquam mei curam suscipiet. Experietur illa vicissim me talem, qualem exoptabit.

Benè in Christo Salvatore vale. Scripsi Wittebergæ in summa festinatione, astante tabellario jam petasato; qui istas Ulmam, hinc Argentoratum transportandas, perlaturum promisit. d. 29. Octobris, 1602.

I, R, D.

observantissimus

Leonh. Hutterus, D.

XV.